

4 i advent

Psalmer: 301, Ps146, 315, 316, 310, 309

Texter: Jes 40:1-8, Gal 3:21-29, Luk 3:1-15

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du låter oss höra samma budskap som Johannes döparen blev sänd att förkunna. Hjälp oss så att vi bevarar det i troende hjärtan. Amen.

Profeten Jesaja levde 700 år före Kristus. HERREN uppenbarade för honom – och genom honom för Guds folk – många detaljer om den utlovade Frälsaren. I dagens profetia förutsäger han att Frälsarens ankomst skulle förberedas av en predikant som skulle ropa i öknen: *Bered väg för Herren*. Det syftar på Johannes Döparen som predikade och döpte vid Jordan och förberedde folket för Frälsarens ankomst. Johannes döparens budskap var bestämt och beskrivet långt i förväg.

Dagens profetia ur Jesaja börjar med uppmaningen: *Trösta, trösta mitt folk! säger er Gud*. Hur sker det? Ja, det sker genom att *tala ljuvligt* till det och *förkunna* för det. Lite längre fram hör vi en *röst som ropar* i öknen. Och ytterligare lite längre fram hör vi någon som säger: ”*Predika!*” Och en annan svarar: ”*Vad skall jag predika?*” Det är så Gud handlar med människor. Det sker genom ordet som predikas.

Det budskap Gud låter förkunna består av två delar, dels evangeliet som tröstar alla syndare, dels lagen som gör slut på all självrättsfärdighet. Det är precis vad vi behöver höra. Vi ska börja med att höra vad evangeliet är för slags budskap och vad det gör.

Trösta, trösta, lyder uppmaningen från Gud. Men hur sker det? Ska tonfallet vara det rätt? Ja, det kanske har betydelse med en vänlig röst men det är innehållet i förkunnelsen som är det viktigaste. Vad är innehållet i det ljuvliga budskap Gud befallt ska predikas och som ger så stor tröst? Gud säger: *Tala ljuvligt till Jerusalem och förkunna för det*

- *att dess vedermöda är slut,*
- *att dess missgärning är försonad,*
- *och att det har fått dubbelt igen av Herrens hand för alla sina synder.*

Jesaja ägnar stora delar av sin bok till att förutsäga straffdomen över det avfälliga Jerusalem. Folket skulle föras bort i fångenskap till Babylonien. Det

gick i uppfyllelse drygt 100 år senare. Den vedermödan hade inte börjat när Jesaja skrev detta, än mindre hade den fått ett slut. Hur kan då Jesaja förkunna för Jerusalem att dess vedermöda är slut? I denna del av boken visar Jesaja att vedermödan inte bara syftar på den babyloniska fångenskapen utan på en mycket värre fångenskap. Vedermödan är alla människors fångenskap. Alla människor är fångna under synd och död. Hur vi än försöker kan vi inte befria oss från varken synden eller döden. Den fångenskapen får ett slut i Kristus. Genom tron på honom är vi inte längre syndens slavar utan Guds barn och Kristi tjänare. Det har varit lika för alla troende i alla tider. De troende under Gamla testamentets tid blev också fria från fångenskap under synd och död genom tron på Messias, den utlovade som skulle komma.

Det andra som ska förkunnas för Jerusalem är att dess missgärning är försonad. Återigen kan samma fråga ställas. Borde inte Jesaja ha sagt att dess missgärning ska bli försonad? Gud hade ju ännu inte sänt sin Son till försoning för våra synder. Så här förhåller det sig: Guds löfte om Herrens lidande tjänare, som bar all vår skuld, är så visst och säkert att profeterna förkunnade det som ett redan fullbordat faktum:

*Han var genomborrad för våra överträdelsers skull,
slagen för våra missgärningars skull.*

*Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid,
och genom hans sår är vi helade.*

Det är tröstens ord. Dessa ord tog de troende under Gamla testamentets tid emot i tro. Den frälsande trons innehåll har varit detsamma i alla tider. Tron griper om återlösningen i Kristus. Så har den gjort i alla tider.

Det tredje som förkunnas till tröst för Jerusalem är att det har fått dubbelt igen av Herrens hand för alla sina synder. Det är ett märkligt uttryckssätt. Det syftar inte på att Gud ger igen för alla synder dubbelt upp, alltså att han hämnas på oss dubbelt upp. Nej, Jesaja visar att det betyder att där synden överflödade, där överflödade Guds nåd ännu mer. För Kristi skull har vi blivit välsignade med hela den himmelska världens andliga välsignelse. Den välsignelsen ägde de troende på Jesajas tid. Den välsignelsen ägde Guds folk mitt under den babyloniska fångenskapen. Vi äger den himmelska världens andliga välsignelse även då vi får lida här i livet. Lidandet kan inte ta ifrån oss något. Den verkliga vedermödan är slut. För Kristi skull äger vi en verklig andlig och evig välsignelse. Den är överflödande och kommer ur Guds hand och ges åt oss av nåd för Kristi skull, utan att vi förtjänat det. Det är innebörden när det förkunnas att vi får dubbelt igen av Herrens hand för alla våra synder.

Nu visar Jesajas profetia att människor måste förberedas för detta ljuvliga budskap. Gud sände Johannes Döparen att förbereda människorna för att ta emot evangeliets ljuvliga budskap. Strax före det att Jesus framträdde i sin offentliga

verksamhet predikade Johannes i öknen: *Bered väg för Herren, bana en jämn väg för i ödemarken för vår Gud.* Detta är ett bildspråk. Det handlar inte om byggnadsprojekt i öknen. Nej, genom sin predikan förberedde Johannes folket att ta emot Frälsaren. Genom sin predikan beredde han en väg för Herren i deras hjärtan. När Jesus sedan kom och förkunnade evangeliet om Guds rike så tog de som fått beredda hjärtan emot det. Folket hade blivit förberedda och visste att de behövde den förlåtelse evangeliet förkunnar. Också vi behöver bli förberedda för att ta emot evangeliet om syndernas förlåtelse för Kristi skull.

Genom vilket budskap blir människor förberedda för att tro på Frälsaren och ta emot den tröst evangeliet ger? Jesaja uttrycker det i ett bildspråk som är mycket talande. Det som skulle predikas för alla människor för att bereda väg för Herren var: *Allt kött är gräs och dess härlighet är som blomster på marken. Gräs torkar, blomster vissnar, när HERRENS Ande blåser på det.*

Det är en predikan vi behöver höra annars inser vi inte vårt hopplösa läge. Vi människor har svårt att inse att vi behöver en Frälsare och syndernas förlåtelse. Den förkunnelse som förbereder oss att ta emot Frälsaren visar oss sanningen om oss själva. Alla människor är som gräs som torkar bort när Herrens Ande blåser på det. Vi människor kan inte bestå inför Gud. På grund av våra synder är vi underkastade döden - vi vissnar bort. Det finns inte bara naturliga eller fysiska orsaker till vår begränsade livstid. Det är ytterst på grund av våra synder och Guds vrede över synden som vi förgås. Vår begränsade livstid och förgängelsen vi känner i våra kroppar är ett vittnesbörd om att vi är syndare.

Vi har heller inget vi kan visa upp inför Gud som kan ändra på detta faktum. *Folkens härlighet är som blomster på marken... blomster vissnar när Herrens Ande blåser på det.* Vad är folkens härlighet? Ja, det är det bästa vi kan komma med, det vi är stolta och nöjda över. Vissa saker i våra liv skäms vi över. Andra saker vi utträttat är vi nöjda med, ja, kanske till och med stolta. Men inte ens våra bästa gärningar som vi presterat bra dagar kan bestå inför Herren. Också de vissnar bort när Herren blåser på det. Vad vi än åstadkommit i våra liv så kan vi inte med våra gärningar göra Gud skyldig att ge oss lön för det. Han är inte skyldig oss någonting och blir det aldrig. Det är vi som står skyldiga inför honom. Och på grund av vår skuld inför Gud som vi aldrig kan betala är vi dömda att förgås.

Ingen kommer undan denna dom, inte ens den bäste - allt kött är gräs. Det predikade Johannes Döparen klart och tydligt. När de bästa bland människorna som var stolta över sin rättfärdighet, fariseerna och de skriftlärda från Jerusalem, kom till honom sa han till dem: *"Ni huggormsyngel, vem har fått er att tro att ni kan fly undan den kommande vredesdomen?"* Om någon människa tror att hon kan slinka undan domen lever hon i en livslögn. Det finns inget sätt för oss att

undkomma domen. Ja, det finns ett enda sätt. Det förkunnar Johannes: ”Omvänd er och tro evangelium”. Det finns bara ett sätt för oss människor att komma undan domen och det är att fly till Kristus och tro på evangeliet om syndernas förlåtelse för hans skull.

Johannes budskap lika aktuellt för oss idag som då han predikade för 2000 år sedan. Mänskligheten har inte utvecklats från syndare till helgon under dessa årtusenden. Johannes förkunnade en medicin för alla: *Omvänd er och tro evangelium*. Också vi är syndare som behöver omvändelse. Också vi behöver Frälsaren och den förlåtelse han ger. Budskapet om honom är ljuvligt och ger tröst åt alla syndare.

Evangeliets innehåll är en fast försäkran om syndernas förlåtelse. Evangeliet förkunnar att våra synder *är* försonade. Det är inte ett budskap som lämnar oss i ovisshet och tvivel utan ett ljuvligt budskap som tröstar alla syndare. Jesaja skriver: *Tala ljuvligt till Jerusalem och förkunna för det att dess missgärning är försonad, och att det har fått dubbelt igen av Herrens hand för sina synder*. Det är det budskap som Gud befallt ska förkunnas för syndare. Det är ett kraftfullt budskap som skapar frälsande tro. Amen.

Låt oss be!

Herre, himmelske Fader, du tröstar oss med ett ljuvligt budskap om din Son, vår Frälsare. Lär oss att inte lita på våra egna gärningar. Vi själva och all vår härlighet vissnar som torrt gräs. Lär oss tro på din Son som återlöst oss från synd och död. Låt ditt ord få stort rum i våra hjärtan. Ditt ord förblir i evighet. Amen.